

Barcelona

FUNDACIÓ SUÑOL

C/ Rosselló, 240 - Tel. 93 496 10 32. www.fundaciosunol.org
 Horari: de dilluns a dissabte, de 16 a 20 h. Diumenge i festius, tancat
 Dates: de l'1 d'octubre al 28 de novembre del 2009
 Director: Sergi Aguilar

CARTOGRAFIA INVISIBLE

Llocs que no existeixen (Goggle Earth 1.0) presenta una reflexió sobre la invisibilitat i la censura en el món mediàtic partint de les manipulacions d'imatges aparentment reals.

Fa un temps, arran del casament d'un amic comú, l'Isa Campo m'explicava l'estranya aventura que els havia passat feia poc, a ella i el seu company, Isaki Lacuesta, a Rússia. Havien anat a veure la realitat que s'amagava darrere d'uns senyals enigmàtics, fins a un punt sobrenatural, que apareixien als mapes de *Google Earth* en un indret a prop de Sant Petersburg. Per descobrir el secret van haver de deixar el cotxe en un camí forestal i, equipats amb la càmera, endinsar-se a través d'un bosc que portava al que semblava una base militar russa. Com era d'esperar, al cap de poca estona van aparèixer uns homes armats i amb poca capacitat d'empatia. Dir la veritat, que estaven fent un projecte artístic pel qual havien rebut la beca Suñol, sonava tan fals com ingenu. Al final, i després de la sempre ineficaç frase: "Això no és el que sembla", se'n van sortir prou bé.

Suposo que, com a espies, l'Isaki i l'Isa no són gaire bons, però com a artistes no se'ls pot retreure que no es juguin el tipus. D'aquesta anècdota, i segurament de moltes altres més que van acompanyar el procés de producció del projecte: *Llocs que no existeixen (Goggle Earth 1.0)*, n'ha sortit una exposició que ara es pot veure fins al 28 de novembre al Nivell Zero de la Fundació Suñol.

DEFINIR LA REALITAT AMB UNA IMATGE.

La mostra es compon de cinc documentals rodats en diferents ciutats del món,

que analitzen diverses situacions relacionades amb la invisibilitat i la censura. En un moment en què la informació a la xarxa sembla no trobar límits, caldria plantejar-se la veracitat i el control que hi ha en aquests mitjans. Exemple d'això és l'eina d'internet *Google Earth*, que paradoxalment amaga sota sospitoses taques borroses els indrets en què no es vol que se sàpiga que hi ha equipaments governamentals o il·legals.

La primera vegada que l'Isaki i l'Isa van adonar-se de la incongruència entre la imatge real i la imatge virtual va ser durant el rodatge a Cadis de la pel·lícula *La leyenda del tiempo*. En aquella localització de la platja de la Casería s'alça un barri residencial que vulnera la llei de

costes i que casualment no apareix a les imatges del satèl·lit. Un cas més flagrant seria el que va denunciar un periodista de Fuerteventura quan es va adonar que tot un complex hotelier va desaparèixer del mapa de la nit al dia. En altres ocasions, *Google Earth* és només el pretext per parlar d'altres temes igualment ocultats. Aquest és el cas dels camps de refugiats d' Austràlia o de la realitat social de Colòmbia, tot un país que s'amaga als mapes sota núvols i masses selvàtiques. En aquest sentit, el projecte busca anar més enllà i donar visibilitat a altres realitats silenciades. Una realitat que mai es podrà definir a través d'una sola imatge.
LAURA MERINO. Sant Petersburg, Rússia. 2008-2009.